

en Ordning af dette Forhold, ligger det væsentligt deri, at det dog, naar ikke ganske usfordseede Tilfælde indtræde, ikke nytter Creditor at bevare den Ret, han nu har, utvort. Jeg troer, at det er meget sjældent, at den, der ikke har faaet Accord med sine Creditorer og ikke lades i Fred, nogenstunde senere reiser sig. Saaledes er Mennesket nu engang, at der maa en Spore til at arbeide; naar der ikke er Mulighed for, at Fallenten kan erhverve og bevare Noget for sig selv, da vilde de Fleste forfalde til Ligegyldighed og Læghed. Der er en Ulempe ved den nuværende Tilstand, og det er den, at der maa gaae Misbrug i Svang. Naar en Mand ikke kan leve i Fred uden at faae Accord, da maa han være i den Grad levende betagen af Døstet derom, at han let kommer til at gaae udenfor det strengt Retfærdige og lover en Creditor en Betaling udenfor det, som de andre Creditorer faae. Det er et Misbrug, som gaar temmelig almindelig i Svang, og som er særdeles fordærveligt, fordi det nedbryder den almindelige Tillid imellem Mand og Mand. Dernæst er det jo meget sørgeligt at se i Samfundet ved store Omvæltninger og voldsomme Kriser, som vi have seet for et Aar siden, en stor Mængde retfærdige og driftige Mænd satte ud af Virksomhed uden Haab om at reise sig. Kan man altsaa finde et Middel allerede nu til at aabne Afdgangen for saadanne Mænd til at reise sig, da bør vi gjøre det. Det ærede Udvalg har i saa Henseende stillet Forslag. Jeg maa tilstaae, at jeg finder dem i flere Henseender mindre fyldestgjørende, foruden i det Hovedpunkt, med Hensyn til hvilket jeg har stillet Forslag. Jeg havde ønsket at stille en Række Paragrapher istedet; men jeg har troet, at det vilde være vanskeligt paa Sagens nuværende Standpunkt, efterat den er gaaet igennem det andet Thing, at komme med noget Nyt, og derfor har jeg søgt at simplificere mit Forslag saa meget som mulig. Blandt de mindre heldige Bestemmelser skal jeg nævne den om de 50 pCt. som Betingelse for at stille Andragendet om at nyde den Ret, Forslaget hjemler; den er meget for streng; jeg troer, at der er mangfoldige retfærdige Fallenter, som umulig kunne præstere disse 50 pCt. og som alligevel bør gives

denne Genstand i 5 Aar, naar den overhovedet skal gives, medens der paa den anden Side kan være mange Andre, som have mere end 50 pCt. og som vilde fordre at nyde godt af Loven uden at fortjene det. Men, som sagt, jeg har troet at burde stille Sagen saa simpel som mulig og blive staaende ved dette Forslag. Bestemmelsen om de 30 pCt. er i mine Tanker heller ikke rigtig, mindre af den Grund, som den ærede sidste Taler anførte, mere af den, at det er overmaade let at opgjøre en Balance saaledes, at det seer ud, som om der ikke har manglet Mere end 30 pCt. Det vil navnlig have sine Vanskeligheder at opklare Beholdningernes Størrelse, de udestaaende Fordringers Godhed o. s. v., og det vil kunne gjøre, at Statusopgjørelsen kan faae et yderst gunstigt Udseende, som ikke svarer til Virkeligheden. Dette er alligevel, da det ikke bliver en endelig og udtømmende Lov, for mig mindre betydende. Det, jeg derimod troer, at man absolut maa stille som Betingelse for overhovedet allerede nu at tage en Bestemmelse som den foreslaaede, er, at det ikke er Skifteretten, som ene afgjør Sagen; det er en altsor stor Myn- dighed at lægge i Skifterettens Haand, at den for 5 Aar skal kunne give et Afkald paa Credito- rernes Begne. Det er sandt, som nys blev udtalt, at Fordringen ikke stryges, men en stor Indskrænkning i en Creditors Ret er det dog at nægte ham at gjøre sin Fordring gjældende i en saa lang Arrække som 5 Aar. Uagtet derfor Bestemmelserne her i Forslaget ere meget strenge og Fordringerne til en ordentlig Bø- føring og deslige ere en ikke ringe Garanti, saa troer jeg dog, at saaledes, som Forholdene nu ere, vil Resultatet i mange Tilfælde blive, naar Skifteretten skal afgjøre Sagen, at der afgives en Kjendelse, hvorefter en Fallent er- klæres for angertløs, uden at det burde have været Tilfældet. Det er altid mindre behæge- ligt for en Mand, der skal være Dommer over en Andens Redelighed eller Uredelighed, at af- give en Kjendelse, hvorefter denne Anden er- klæres for uredelig eller dog upaalidelig, og Dommeren vil derfor i alle Tvivlstilfælde gaae den mildere Vej. Her er det derfor efter min fulde Overbeviisning naturligt, at Creditorerne træde til i et vist Antal s. Gr.